

Резюме от сигнала, връчен на главния прокурор Сотир Цацаров от четирите работодателски организации на 30 септември 2015 година

AES Марица Изток 1

1998 г. – НЕК избира за чуждестранен инвеститор офшорката Консолидейтид Континентъл Комърс и сключват договор.

1999 г. – AES – придобива участие от 88 % в офшорката. До 2004 г. AES не декларира по предвидения от закона ред това придобиване пред съответните американските власти.

2001 г. – Министерски съвет одобрява енергийния проект ТЕЦ Марица Изток 1. Сключва се дългосрочен договор с НЕК. Приема се, че проектът ще струва 1 млрд. Евро.

Съществена разлика между договора от 1998 г. и 2001 г.:

- По стария – след 15 г. държавата придобива централата /модела Изгради – Оперирай – Прехвърли/
- По втория договор – отпада това прехвърляне. Държавата губи изключителна собственост върху ТЕЦ-а, който може да оперира поне още 20 години.

Издава се лицензия от ДКЕР – 2005 г.

Посочва се, че проектът ще струва малко над 1 млрд. Евро.

2005 г. – Писмо за подкрепа от Министерски съвет, чиито текст е оформен според практиката на Вашингтонския арбитраж като форма на държавна гаранция. А такава може да се дава само след ратификация от Народното събрание.

През 2011 г., когато се завършва изграждането се отчитат за инвестирани около 1,5 млрд. Евро. А съгласно ценовата формула от дългосрочния договора от 2001 г. това автоматично вдига цената на тока.

2011 г. става ясно, че централата има съществен технически проблем – не може да достигне договорената мощност, която е 2*300 MW /достига се 2*200 MW/, т.е. 1/3 по малко срещу 50 % по-скъпа инвестиция. Има неизпълнение на дългосрочния договор и възможност за разваляне, а също за отнемане на лиценза.

Поетапното въвеждане в експлоатация и недостигането на лицензионната мощност е нарушение и на договора, и на лиценза, но НЕК казва „да“.

Тогава се правят по същество изменения в дългосрочния договор чрез подписване на двустранни писма между изпълнителните директори на НЕК и AES. Възниква въпросът дали държавата и НЕК не са ощетени.

ТЕЦ КОНТУР ГЛОБАЛ МАРИЦА ИЗТОК 3

1998 г. – без търг или конкурсна процедура се създава смесено дружество между „НЕК“ ЕАД и американския инвеститор Ентърджи /Energy/. НЕК апортира цялата централна ТЕЦ Марица Изток 3, което предизвиква съмнения за скрита приватизация. След апорта и инвестицията, Ентърджи придобива 73 %, а НЕК остава с 27 %. Възниква въпрос за законността на сделката.

В тази връзка, ако прокуратурата прецени може да сезира съответните компетентни американски власти по реда на Закона срещу чуждестранните корупционни практики.

2003 г. – Ентърджи прехвърля акционерното си участие на Енел /ENEL/. Собственик и строител на практика са една и съща компания – Енел. Възниква въпроса за конфликт на интереси при проектното финансиране, защото колко по-скъпо е изграждането на централата от Енел, толкова повече пари за продажбата на ток ще получава. При стартирането на проекта стойността му се оценява на 470 милиона долара. А в края достига до 700 млн. Евро.

ВЕИ

Първият закон за ВЕИ и присъединяването на мощности води до достигане на крайната цел от 16 %, поставена от Европейски съюз, 10 години преди крайния срок през 2020 г. А Европейският съюз можеше да намали крайната цел и България щеше да има възможност да реагира, тъй като ВЕИ централите се изграждат за максимум от 2 до 4 г. Това показва малка грижа за България.

Имаме данни, които следва да се проверят, че на 31.07.2015 г. /петък/ - КЕВР на сайта си обявяват едни количества, а на 03.08.2015 г. /понеделник/ - количествата за производството от фотоволтаиците по преференциални цени се завишават. Това означава по-скъп ток чрез увеличаване на добавките за бизнеса и гражданите.

През юни 2012 г. – бум на въвеждането в експлоатация на ВЕИ-та предвид промяна в закона за ВЕИ. Да се проверят данните в Доклад на ДКЕВР и на временната комисия по енергийните въпроси на Народното събрание, че са давани разрешение за ползване без да има завършен енергиен проект.

Прокуратурата, ако установи престъпни обстоятелства, може да поиска възобновяване на административното производство по издаване разрешенията за ползване. Ако се окаже, че за 50 % от ВЕИ-та е нарушен законът за въвеждането им в експлоатация, това може да доведе до рязко падане на цените за ток.

Производство на фотоволтаична енергия през нощта, когато липсва енергиен източник „слънцегреене“. Тоест включват се конвенционални генератори, а за този ток се плаща като за зелен ток по скъпите цени.